

Sygn. akt II CSK 664/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa E. P. i I. P.
przeciwko małoletniej P. P.
o rozwiązanie przysposobienia,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powodowie wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali następujące argumenty. Pierwszym jest istotne zagadnienie prawne, czy problemy wychowawcze nigdy nie mogą stanowić podstawy rozwiązania stosunku przysposobienia. Odpowiedź na to pytanie, w świetle art. 125 § 1 k.r.o., nie budzi wątpliwości: pierwszeństwo ma zawsze dobro małoletniego dziecka, a zatem gdyby miało ucierpieć, to Sąd nie może rozwiązać

przysposobienia (a w tym przypadku pozwana jest małoletnia i Sąd przekonująco udowodnił, że jej dobro by ucierpiało w razie rozwiązania przysposobienia). Drugie istotne zagadnienie prawne sprowadza się do tego, czy istnieje możliwość rozwiązania przysposobienia ze względu na dobro rodziców adopcyjnych, gdy nie mają wpływu na zachowanie adoptowanego, a utrzymywanie tego stosunku wpływa negatywnie na ich zdrowie. Kwestia nie budzi wątpliwości - wskazywano już na priorytet dobra dziecka. Wszystkie inne okoliczności podlegają ocenie *ad casum*, bo art. 125 § 1 k.r.o. posługuje się klauzulą ważnych powodów. Po trzecie, pytanie o aktualność tezy powołanego orzeczenia polega na skonkretyzowaniu wyjaśnionego już zagadnienia drugiego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.